

Ignoranță

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Pe stepa moale-a pântecului meu
Aleargă cai sălbatici în delir,
Doar gura ta îi poate împlânzi
Urmând parfumul fin de trandafir.

Pe porțelanul umărului drept
Doar brațul tău alunecând ușor
Spune povești de început de veac
Și mă supune calm, tulburător...

Aștept să gust din fructul interzis
Crescut cândva în Raiul altor doi
Îndrăgostiți, nebuni și visători,
Și poate ignoranți la fel ca noi.

- Mă las purtat de valuri când respir
Parfumul dulce-amețitor și-alerg
Spre sânii mici, catifelați și dulci,
Plăcerile nocturne nu se șterg

Nici peste veacuri... Multe veșnicii
Vom număra în doi, când nu-i permis
Oricărui muritor de rând să stea
La pieptul tău fragil, ca Dionis.

Mi-ai oferit în dar un fruct oprit
Și Edenul ne-a fost de-atunci garant
Că mă-nflorești, iubito, când m-atingi
Sunt complicat de simplu, ignorant.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș